

Měsícsvit 03

Běsobijec Ženda přichází za kněžkou Ljubou, aby jí pověděl, co zjistila jeho družina na své pouti do kirunského kaganátu.

(Zahoukání sovy, zavržení dveří, praskání ohně).

Ljuba

“Vítej Žendo.”

Ženda

“Má paní. Je mi ctí ti přinést noviny, byť nejsou tak dobré, jak jsme všichni doufalii.”

Ljuba

“Díky, sama posoudím, co je dobré či špatné. Posad’ se, nalej si a povídej.”

Ženda

“Přikázala jsi nám vydat se na východní a poté polední stranu pryč z naší země, tam za velikou řeku Donavu, do Pravlasti našich dědů, do míst, kde začala Mužakova pouť za svobodou.

Věz, že výprava byla plná strastí a nebezpečství, kdy Náva nám byla často blíže než o Kračunu. Tvá štědrá žertva nám však dodala Svarogovu sílu i tam, kde moc Světožáru již slábla. A za ni ti patří náš dík.”

Ljuba

“Vaše zvěstování je mi dostatečným díkem. Co jste tedy objevili v těch krajích?”

Ženda

“Země na poledni od Donavy stále patří kirunským otrokářům, tak, jak to bylo za Mužaka a jeho předků. Sami jsme porobu nezažili, ale můžeme potvrdit, že pověsti jsou pravé. Kiruni jsou krutí k porobeným kmenům. Slověné a jiné národy dřou od svítání do soumraku jen aby nakrmili své pány a sami umírali hladem. Neposlušnost je trestána ohavným mučením a smrtí.

Byli jsme opatrní a tak jsme se přidali ke quiritské kupecké karavaně mířící z Ovilie do Sirmia. Názvy měst nám nic neříkaly, ale kupci tvrdili, že Sirmium je hlavní město Kirunů. Prý ho nechal vybudovat sám chán Bajar, nejvyšší kagan celého Kirunátu - vtělení boha nebe Tengriho. Podle vyprávění quiritů Bajar pamatuje Mužakův útěk, musí být tedy velmi star.”

Ljuba

“Ano, to je. Jeho starší bratr Kislek byl ten, který pronásledoval Mužaka a našel smrt v ledových vodách Donavy. Toliko víme z vyprávění dědků. Co ještě jste zvěděli od obchodníků?”

Ženda

“Kiruni - obchodníci - kteří se jako jediní snížili k tomu se s námi bavit, nám potvrdili, že Bajar umírá a již začal výběr jeho možných nástupců. O něm se nerokuje, nový kagan si musí vydobýt své místo bojem. Tak je to pradávným zvykem Kirunů. Jen bojem získá respekt, úctu a nárok vládnout.”

Ljuba

“Doufala jsem, že čas a změny, které Bajar zavedl otupí kirunskou nenasytlost po krvi. Ale podle toho co říkáš se potvrzují mé obavy, které jsem zahlédla při věštbě.”

Ženda

“Ano, na tu věštbu jsme pamatovali a snažili jsme se zjistit, co bude, až se Bajar vrátí zpět k jejich bohům. Nedožvěděli jsme se však nic určitého. Dva nejsilnější nástupci jsou však jeden horší než druhý. A jedno je jisté. Bajar prý dlouho přešlapoval na místě, ustájen v Sirmiu, až se stal v očích Kirunů slabým a měkkým. Oba nástupci tak tvrdí, že je čas opět vyrazit do boje a obnovit strašlivou pověst Kirunů.”

Ljuba

“Kiruni jsou sice zvířata, ale jsou silní a touží po kořisti. Naše zbraně se nevyrovnají těm kirunským. Jejich kopí jsou dlouhá, střelba z luku přesná a kopyta rozdrtí vše, co jim přijde do cesty. Jedině spojení s našimi sousedy nás může zachránit před jejich nájezdy.”

Ženda

“Quiritští obchodníci mají strach. Bojí se, že brzy obchod skončí a oni se jako první stanou lovnou zvěří. Možná by byli ochotni předat poselství jejich vladaři. Viděl jsem jejich zbraně. S takovým spojencem po boku by Slované obstáli.”

Ljuba

“Nevím, jestli jsou oni ti praví. Věštba byla nejasná. Vždyť Kostějovo zlo pocházelo od nich.”

Ženda

“Má paní, všude jsme slyšeli, jak kirunské hordy žízň po krvi. Quirité i jiní národové, které jsme potkali, mají obavy z příštích událostí, ale jsou připraveni bojovat. Čí krev zasytí kirunskou žízeň?”

Ljuba

“Nevím Žendo, opravdu. Musím přemýšlet.”

Ženda

“Ljubo, Mužakův čin stále žije mezi Kiruny a mnohým kalí mysl. Bude to naše krev, která poteče jako první?”

Ljuba

“Toho se obávám ze všeho nejvíce.”